

Praksis og teori i diplomuddannelserne d. 22/10 – 2009 i Odense

Udviklingsbaseret praksisfordybelse i diplomundervisning. Bord 8.

Vi diskuterede uddannelsesstrukturen.

Der efterspørges en konkretisering af EVUs eksistensberettigelse. At vi skal udfylde de "fortryllende ord" så det bliver klarere hvad vi gør.

Der bliver sat fokus på det pudsige i at karaktererne ikke nødvendigvis afspejler deres egentlige niveau. At de høje karakterer måske først bliver "relevante" på de senere moduler idet de studerende først der har "knækket koden". Det er vigtigt at uddannelsen ikke bliver for fraktioneret idet det ikke lægger op til de studerendes egen indsats men derimod at de kan læne sig tilbage "og tage imod".

Hvad er niveauet og praksisrelationen det skal vi være bedre til at definere. Og hvor havner vi når en uddannelses "pakke" købes af en kommune. Hvem bestemmer så indholdet i sidste ende. Her påpeges det at det er studieordningen som de studerende bliver "målt op imod". Hvis de skal have færdighedstræning må aftagerne selv lave nogle specifikke kurser til noget sådant..

Vi skal have de studerende i spil og få dem til at hjælpe med at gøre "blomsten" komplet. Jf. Niels Krause-Jensens oplæg.

Transformation af praksisoplevelser til erfaring i undervisning.

Der er flere led i spil.

Hvilke handlekompetencer efterspørges af de studerende. Det er et spørgsmål om at se på den kædereaktion der udgøres af borgerens efterspørgsel/behov, efterspørgslen/behov i praksis, de studerendes kompetencer/behov og rammerne vi skal arbejde under i diplomuddannelserne.

De skal besidde evnen eller oparbejde evnen til kritisk refleksion så de kan forholde sig til sig selv, hinanden og den omverden de er en del af. At de måske skal af- automatisere nogle af deres handlinger, som de er vant til at udføre på baggrund af den handletvang de arbejder under. De kan være præget af normer, erfaringer eller andet som i nogle tilfælde kan foranledige "hovedløse" handlinger. Dette kan opnås ved at præsentere forskellige teoretiske angrebsvinkler, så de kan

oparbejde nye erkendelser. Det handler også om at se på hvilken rolle de forskellige studerende har. Jo større erfaringer de studerende har fra forskellige felter og positioner jo bedre afsæt har de i forhold til at reflektere over deres egen placering i velfærdsprofessionen. Dette sker i den nære relation de studerende imellem og i dialogen med underviserne. De studerende skal oparbejde kompetencen til, at kunne agere mellem nærhed og afstand, kontrol og give slip.

At underviserne griber mulighederne i rummet for at inddrage forskellige teoretiske vinkler på de studerendes input. Med en foregående afklaring om at vi som undervisere "skal forstyrre". At vi som undervisere også fortæller hvad det er vi gør når vi reflekterer med en form for eksemplarisk undervisning. Vi skal være transparente i vores formidling. Dette kan gøres ved at vi i starten afklarer vores hensigter, formål, metode mv. Det kan også være en god idé at lave en stafet fra underviser til underviser. Vi skal passe på at vi ikke lægger overlæggen for lavt. De studerende kan klare rigtig meget også mere end vi umiddelbart tror.

Man kan lægge op til at de studerende som opstart laver et skriftligt produkt ud fra nogle helt konkrete opdrag. De skal kunne løse opgaverne så godt som muligt inden for rammerne men de skal også kunne arbejde med at påvirke rammerne ved hjælp af faglig argumentation. De skal kunne forholde sig til deres egen rolle. Når der kommer et "jo" kan det måske skyldes at de studerende er blevet forstyrret FOR meget.

Baggrunden er vel det mest statiske mens indholdet er variabelt. På anvendelsesniveauet er der både en "træghed" og et krav om forandring Jf. Jakobs oplæg.

Ref. Barbara Voltelen